

вали едно цѣло. Душата пѣкъ се проявила на земята чрезъ човѣка. Душата е сждъ, чрезъ който животътъ се проявява. Ако извадите любовта и мждростта отъ душата, тя ще се разпадне. Първа слиза душата, а следъ нея — животътъ. — Какво носи животътъ? — Младостъ? — А младостта? — Добрини и радостъ. Значи, душата е пълна съ добрини и радостъ.

Сега можете да направите още нѣколко опити, да наредите думитѣ въ логическа последователностъ. Каква разлика намирате между думитѣ „душа“ и „духъ“? Тѣ сж два клона отъ едно и сжщо дърво. Душата носи това, което излиза отъ любовта, а духътъ — това, което излиза отъ мждростта. Любовта създава единъ свѣтъ, а мждростта — другъ, съвършено различенъ отъ първия. Нѣкои казватъ, че благостта излиза отъ душата. Ако е така, защо хората не сж благи? Едно отъ изреченията, което съчетахте отъ даденитѣ думи, бѣше следното: Благостта носи добрини и радостъ и пълни душата съ животъ и младостъ. Опитайте се да предадете на това изречение поетична форма. Благостта, наистина, носи младостъ и радостъ, но казано е въ Писанието, че благъ е само Богъ. Благостта е външна проява на Бога. Той първо е Любовь и Мждростъ, а после е благъ. — Къмъ кого проявява благостта? — Къмъ сжществата, които сж излѣзли отъ Него. Преди да роди деца, бащата е любовь и мждростъ. Щомъ роди, той проявява благостъ къмъ тѣхъ. Човѣкъ може да се